AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 21.12.2005
COM(2005) 671 végleges

2005/0278 (CNS)
2005/0279 (CNS)

Javaslat

A TANÁCS RENDELETE

az ökológiai termelésről és az ökológiai termékek címkézéséről

Javaslat

A TANÁCS RENDELETE

a mezőgazdasági termékek ökológiai termeléséről, valamint a mezőgazdasági termékeken és élelmiszereken erre utaló jelölésekről szóló 2092/91/EGK rendelet módosításáról

(előterjesztő: a Bizottság)

INDOKOLÁS

POLITIKAI KERET

Ökológiai termelés

1. 1991-ben a Tanács a 2092/91/EGK tanácsi rendelettel megteremtette az első közösségi keretet az ökológiai gazdálkodás és élelmiszerelőállítás számára. Több mint egy évtizeddel később az ökológiai gazdálkodás erőteljes fejlődését látva, a Bizottság megkezdte e keret felülvizsgálatát a megszerzett tapasztalatok alapján.

2. Az ökológiai termelés a rendelet 1991-es elfogadása óta figyelemreméltó növekedést mutatott, és az ökológiai mezőgazdasági ágazat részesedése a legtöbb tagállamban még mindig növekvőben van. A legfrissebb statisztikai adatok szerint 149 000 mezőgazdasági üzemet tanúsítottak ökológiainak vagy ökológiai termelésre való átállásban lévőnek. 2003-ban ezek a gazdaságok a 25 tagállam összes mezőgazdasági üzemének 1,4%-át képviselték. A tanúsított ökológiai és átállásban lévő terület 5,7 millió hektárt tett ki, amely a 2003-ban hasznosított mezőgazdasági terület 3,6%-a.

3. 2001-ben, a svéd elnökség alatt a Tanács ezt a fejlődést és az 1999-ben Ausztriában és a 2001-ben Dániában tartott, ökológiai élelmiszerekről és gazdálkodásról szóló konferenciákatt figyelembe véve felkérte a Bizottságot, hogy javasoljon a bioélelmiszerekre és -gazdálkodásra vonatkozó európai cselekvési tervet. A cselekvési tervnek alapot kellett képeznie az ökológiai ágazatra vonatkozó politika fejlesztéséhez az elkövetkező években, átfogó stratégiai elképzelést nyújtva az ökológiai gazdálkodás hozzájárulásáról a közös agrárpolitikához.

4. A cselekvési terv célegyenesében széles körű konzultációk folytak, melyek magukban foglaltak szakértői testületi üléseket, a szélesebb közvélemény internetes megkérdezését és végül 2004 januárjában egy nyilvános meghallgatást.

5. E konzultációk szabályozási területet érintő legfontosabb következtetései, hogy szükséges az ökológiai gazdálkodás elveinek és célkitűzéseinek konkrétabb megállapítása, fontos az ellenőrzési rendszer integritásának biztosítása, szükséges a belső piacon a nemzeti és egyéni logók és szabványok által okozott rendellenes működés kiküszöbölése, a szabványok kiegészítése és fejlesztése, és a behozatali rendelkezések hatékonyabbá tétele.

6. A Bizottság az európai cselekvési tervről szóló közleményt 2004 júniusában fogadta el. Az európai cselekvési terv 21 cselekvést indítványozott az európai ökológiai termelés folyamatban lévő fejlődésének megkönnyítésére. 2004 októberi következtetéseiben a Tanács felkérte a Bizottságot, hogy hozza előbbre a cselekvési terv végrehajtását konkrét intézkedések alapján az egyszerűsítés és a globális koherencia biztosítása, valamint ilyen vonatkozású javaslatok 2005 folyamán történő előterjesztése céljából. Valójában számos cselekvés az ökológiai termelésről szóló 2092/91/EGK tanácsi rendelet módosítását foglalja magában.

7. A javaslat figyelembe veszi a széles körű nyilvános konzultációt, amely az európai cselekvési terv elfogadása előtt zajlott, és reagál a Tanács következtetéseire. Szintén figyelembe veszi a tagállamoknak és az érdekelteknek a Bizottság „tájékoztatás és

konzultáció a 2092/91/EGK tanácsi rendelet megreformálásának alapötleteiről" című munkadokumentumára adott válaszát és számos írásos beadványát. Erre a konzultációra 2005. szeptember 26-án illetve október 5-én került sor az ökológiai gazdálkodással foglalkozó állandó bizottság és tanácsadó csoport üléseinek keretében.

Kutatás

8. A javaslat figyelembe vette a benne szereplő célkitűzések és elvek kidolgozásakor „Az ökológiai mezőgazdaságról szóló EU-rendelet felülvizsgálatát támogató kutatás" című kutatási projekt[1] első megállapításait. Amikor a Bizottság egy későbbi szakaszban megfogalmazza a részletes végrehajtási szabályokat, figyelembe veszi „Az ökológiai mezőgazdaságról szóló EU-rendelet felülvizsgálatát támogató kutatás" és a „Kritériumok és eljárások kidolgozása az európai cselekvési terv értékelésére" elnevezésű kutatási projektek végső eredményeit[2].

Az európai akvakultúra fenntartható fejlődése

9. Az akvakultúra tekintetében a javaslat megvalósítja az európai akvakultúra fenntartható fejlődéséről szóló, a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez címzett 2002-es bizottsági közlemény[3] egy cselekvését, nevezetesen „a 2092/91/EGK rendelet szerint az ökológiai akvakultúrára vonatkozó szabályok harmonizációját".

Egyszerűsítés és jobb szabályozás

10. A célkitűzések, elvek és alapvető címkézési, ellenőrzési, behozatali és termelési szabályok meghatározása és összehangolása egy egyszerűbb, egyértelműbb és átláthatóbb tanácsi rendeletben az ökológiai termelés jelenlegi jogszabályi kereteinek egyszerűsítését jelenti. Jelentősen csökkenti a tanácsi rendelet részletességét és lehetővé teszi a végrehajtási szabályok részletességének további csökkentését. A javaslat a jelenlegi „eltérések általi jogalkotás" gyakorlat helyébe lép egy átlátható, szigorúan szabályozott mechanizmussal, amely kevésbé szigorú szabályokat is megenged (lásd: rugalmasság).

11. Az ökológiai termelés és a ökológiai termékek címkézése meghatározásának elengedhetetlen követelményeit az e javaslatban megfogalmazott elvek és termelési szabályok állapítják meg. Ezen elvek alkalmazása további részletes szabályokat kíván, amelyek kezelése gyakori döntéseket tesz szükségessé, mint például az ökológiai termékekben használható összetevők és anyagok jóváhagyása. Továbbá, a közös agrárpolitika (KAP) utóbbi reformja központi elemévé tette az olyan minőségi termékek előállítását, amelyek óvják a környezetet, valamint az állatjólétet és a társadalmi aggályokra adott választ. Ezért ez a jogszabály fontos tényező a közös agrárpolitika keretén belül. Szoros kapcsolatban áll a mezőgazdasági piacokon végbemenő fejlődéssel. A döntéshozatali folyamat megkönnyítése és a minőségnek a

---

1 2092/91/EGK (Ökológiai) Felülvizsgálat SSPE-CT-2004-502397: Az ökológiai mezőgazdaságról szóló EU-rendelet felülvizsgálatát támogató kutatás

2 ORGAP SSPE-CT-2005-006591: A bioélemiszerekre és -gazdálkodásra vonatkozó európai cselekvési terv, Az ökológiai mezőgazdaságra vonatkozó EU cselekvési terv értékelésére vonatkozó kritériumok és eljárások kifejlesztése

3 A Bizottság közleménye a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez „stratégia az európai akvakultúra fenntartható fejlődésére" COM(2002) 511 végleges.

közös agrárpolitikába és igazgatási rendszerébe történő további integrálása érdekében egy irányítóbizottság lép a jelenlegi szabályozási bizottság helyébe.

12. Végül, az élelmiszerek és a takarmányok hatósági ellenőrzéseiről szóló 882/2004/EK rendelet[4] (OFFC) közös keretszabályaira való utalással az ellenőrzési rendelkezések is egyszerűek maradtak. Csak a speciálisan az ökológiai termelésre vonatkozó rendelkezések maradtak benne a szövegben. Az OFFC-rendelet kockázatalapú megközelítésének alkalmazása lehetővé teszi a gazdasági szereplők adminisztratív terheinek csökkentését. Az új megközelítés várhatóan lehetővé teszi a legmagasabb kockázatot jelentő területeken az ellenőrzések célzottabb elvégzését. Ezenkívül a kockázatalapú belső ellenőrző rendszereket működtető gazdasági szereplők javára válhat a kockázatalapú megközelítés.

13. Ez a javaslat ezért hozzájárul a Bizottság különböző egyszerűsítési kezdeményezéseiben említett cselekvésekhez. Megvalósítja a „A Közösség lisszaboni programjának végrehajtása: a szabályozási környezet egyszerűsítésére irányuló stratégiáról" szóló bizottsági közleményben[5] említett, mezőgazdaságot és az élelmiszeripart érintő egyszerűsítést célzó gördülő program első intézkedését. A közös agrárpolitika egyszerűsítéséről és jobb szabályozásáról szóló bizottsági közlemény[6] a javaslattervet szakpolitikai vonatkozású intézkedésként is említi.

A JAVASLAT

Tárgy, hatály és fogalommeghatározások

14. A javaslat részletesen foglalkozik az ökológiai termeléssel és nem csak a címkézéssel. A javaslat nem tárgyalja az ételek végső fogyasztó számára való elkészítését és értékesítését nagyüzemi konyhákban; például éttermekben, hotelekben, kórházakban és kantinokban, vagy bárokban és kávézókban.

15. A termékek tekintetében a javasolt hatály kiterjed a feldolgozatlan mezőgazdasági termékekre, tekintet nélkül végső felhasználásukra; ide tartoznak az állatok, feldolgozatlan növényi és állati termékek valamint élő vagy feldolgozatlan akvakultúra-termékek. A javaslat szerint a feldolgozott mezőgazdasági termékeket annyiban kell tárgyalni, amennyiben azokat emberi vagy állati fogyasztásra szánják; ide tartoznak a takarmányok, feldolgozott növényi, állati és akvakultúra-termékek. Ezért a javaslat minden termékre vonatkozóan előír célkitűzéseket, elveket és termelési szabályokat, beleértve az ökológiai borokat, akvakultúra-termékeket és a feldolgozott élelmiszereket. A komitológiai eljárás során lehet meghatározni minden termékre vonatkozóan a részletes szabályokat. Ez utóbbi különösen fontos az ökológiai bortermelés részletes szabályainak elfogadása szempontjából, mivel erre nem terjed ki a jelenlegi szabályozás. Az akvakultúra termelési szabályait is egy későbbi időpontban határozzák meg.

---

[4] A takarmány- és élelmiszerjog, valamint az állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok követelményeinek történő megfelelés ellenőrzésének biztosítása céljából végrehajtott hatósági ellenőrzésekről szóló, 2004. április 29-i 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet.

[5] COM(2005) 535 végleges, 2005.október 25.

[6] COM(2005) 509 végleges, 2005. október 19.

16. Jelenleg nincs terv a hatály kiterjesztésére. Nem javasolja a vadon élő állatok vadászatából vagy halászatából származó termékek bevonását; mivel ezek nem gazdálkodási gyakorlatból származnak, bevonásuk nem lenne összhangban a javasolt célkitűzésekkel és elvekkel. A hatály szintén nem terjed ki az Európai Közösséget létrehozó szerződés I. mellékletében nem szereplő termékekre; úgy mint ásványok, vizek, olyan nem-élelmiszer jellegű feldolgozott mezőgazdasági termékek mint a textilek, kozmetikai szerek és egyéb ipari termékek.

Az ökológiai termelés célkitűzései és elvei

17. Az európai cselekvési terv megállapítása szerint szükség van a célkitűzések és elvek megfelelő meghatározására a rendelet alátámasztása céljából. E tekintetben a javaslat az alábbi célkitűzéseket fogalmazza meg az ökológiai termelés számára:

- a fogyasztók érdekeinek védelme, a fogyasztói bizalom biztosítása és a félrevezető címkézés elkerülése;
- az ökológiai termelés fejlesztése az éghajlatban, gazdálkodási körülményekben és az ökológiai gazdálkodás fejlettségi szintjében mutatkozó regionális különbségek figyelembevételével;
- a környezet, a biodiverzitás és a természeti erőforrások magas szintű védelme;
- az állatok fajspecifikus szükségleteit kielégítő, magas szintű állatjóléti szabványok tiszteletben tartása.

18. Az alapul szolgáló elvek tekintetében, a legtöbbjük már létezik a 2092/91/EGK rendelet mellékleteinek jelenleg hatályos részletes szabályaiban. A javaslat ezeket az elveket fogalmazza újra a célkitűzésekkel összhangban lévő cikkekben.

19. A célkitűzéseken és elveken túl, valamint az érthetőség kedvéért a javaslat alapvető termelési szabályokat állapít meg a felújított rendeletben. Ezek a termelési szabályok határozzák meg a bizottsági rendeletek által meghatározandó részletes szabályok paramétereit.

Rugalmasság

20. A javaslat célja olyan feltételek nyújtása, amelyek mellett az ágazat gazdaságilag életképesen tud fejlődni és termelni, a termelési és piaci fejlődéssel összhangban. A javaslat e célból egy bizonyos fokú, szigorúan szabályozott rugalmasságról rendelkezik. E rugalmassági rendelkezés keretében a tagállamok számára komitológiai eljárás által engedélyezhető kevésbé szigorú termelési szabályok alkalmazása a helyi éghajlati, fejlettségi és specifikus termelési feltételek különbségeinek figyelembevétele érdekében. Alapvetően a jelenlegi nagyszámú eltérés általános, de szigorúan szabályozott rendszerré történő átformálásáról rendelkezik. A jelenlegi rendszerrel szemben azonban a feltételek, a hatály és a kivételek nyújtásában részt vevő szereplők közti hatáskörfelosztás egyértelműen meghatározottak.

Címkézés

21. Az „ökológiai” kifejezés védelmének fenntartása érdekében meg kell tartani az „ökológiai” kifejezés, az abból képzett szavak, a rövidítések és a fordítások használatának és az ezekre való utalásoknak a jelenlegi szabályait.

22. Az EU-logó használatát továbbra is lehetővé kell tenni minden olyan terméken, amely megfelel a rendeletnek, beleértve az importált termékeket is. Az európai cselekvési terv előkészítésekor az érdekeltekkel és a tagállamokkal folytatott eszmecserék következtetése az volt, hogy az EU-logó egyelőre ne legyen kötelező, mivel ez az EU más területek kereskedelmi szabadságába való túlzott beavatkozásaként értelmezhető. Azonban a javaslat szerint azokban az esetekben, ha a terméken nincs rajta az EU-logó, legyen kötelező a Közösségen belül előállított termékek címkéjén az egyszerű, szabványosított **EU-ÖKOLÓGIAI** felirat használata. Ennek célja a termelési láncban minden gazdasági szereplő és a fogyasztó hatékony tájékoztatása arról, hogy a termék megfelel egy egységes EU-szabványnak.

23. A fogyasztói bizalom fenntartása érdekében a GMO-k és a GMO-kból vagy azok által előállított termékek használatát továbbra is meg kellene tiltani az ökológiai termelésben, ahogyan azt a jelenleg hatályos rendelet is teszi. Ennek ellenére, azon esetekben, ahol a termékek véletlenül szennyeződtek GMO-kkal, a jelenleg hatályos ökológiai szabályozás nem tiltja meg az ökológiai és a GMO-jelölés párhuzamos használatát. A cselekvési tervnek megfelelően a javaslat megtiltja az „ökológiai” kifejezés használatát GMO-jelölésű termékeken. Végül, a címkézési küszöbértékeknek az ökológiai és nem-ökológiai termelés esetében azonosnak kell lenniük, kivéve, ha részletes szabályok egyedi küszöbértékeket írnak elő például ökológiai vetőmagokra.

24. Meg kell tartani a jelenlegi előírást, miszerint a mezőgazdasági termékeknek minimum 95%-ban ökológiai termelésből kell származnia, hogy „ökológiai” lehessen. Megszűnik azonban az a kategória, amely lehetővé tette az összetevők listájában az ökológiai termelési módszerre való utalást, amennyiben a mezőgazdasági összetevők 70% és 95% között ökológiai eredetűek. Valójában az ökológiai ágazat utóbbi években zajlott fejlődésének köszönhetően a termékeknek erre a kategóriájára már nincs szükség.

Ellenőrzések

25. Az ellenőrzésekre vonatkozóan 2006. január 1-jén lép hatályba az élelmiszerek és takarmányok hatósági ellenőrzéseiről szóló 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (OFFC), amely kiterjed az ökológiai termelésre. Az ökológiai termelés sajátos követelményeit össze kell hangolni ezzel a rendelettel. E tekintetben a javaslat, amennyire lehet, átdolgozza az ökológiai ellenőrzési rendelkezéseket az OFFC keretszabályainak felhasználásával, hogy megvalósítsa a kívánt reformokat és aktualizálásokat. A speciálisan az ökológiai termelésre vonatkozó részletes előírások megmaradnak az új ökológiai rendeletben.

26. Az OFFC rendelkezései szerint a tagállamoknak az új rendelet alá tartozó minden termelést és műveletet bele kell foglalniuk a többéves nemzeti ellenőrzési terveikbe és eleget kell tenniük a kölcsönös segítségnyújtás követelményeinek. A többéves nemzeti ellenőrzési tervekről értesíteni kell a Bizottságot, amely módosításokat kérhet és felhasználhatja azokat közösségi vizsgálatok vezetéséhez. Ezen felül, az OFFC szerint akkreditálni kell a magánkézben lévő ellenőrző szervezeteket. Végül, a

javaslat elvárja, hogy az illetékes hatóságok és az ellenőrző szervezetek támogassák, és ne ássák alá az EU ökológiai szabványát, az „ökológiai termelés egységes koncepciójának” elvével összhangban.

27. Az ökológiai termékek Közösségen belüli szabad mozgásának biztosítása érdekében fennmaradnak a jelenlegi rendelkezések, melyek megkívánják a tagállamoktól, hogy támogassák az egységes piacot. Ebben az összefüggésben az OFFC-rendeletnek a magánkézben lévő ellenőrző szervezetek kötelező akkreditációjára, pártatlanságra és a kijelölt ellenőrző szervezetek érdekellentétektől való mentességére vonatkozó követelménye különösen fontos. Az ökológiai szabályozási keret reformjának egyik fő célja a párhuzamos állami és egyéni tanúsítás kereskedelmet gátló hatásának csökkentése a belső piacon. A pártatlanság növelésére és az érdekellentétek csökkentésére javasolt eszközök a magánkézben lévő ellenőrző szervezetek integrálása az ellenőrzési rendszerbe, egészséges verseny az ellenőrző szervezetek között és a korábbi tanúsítási döntések elismerése az egyenértékű szabványok alapján.

28. A nemzeti logókhoz és megfelelőségi jelekhez való hozzáférés tekintetében a javaslat teljes hozzáférésről rendelkezik minden olyan termék esetében, amely megfelel a közösségi szabályoknak.

29. A tanúsítványok kiadása, amelyek megállapítják, hogy egy bizonyos gazdasági szereplő vagy egy adott terméktétel eleget tesz az ökológiai termelés szabályainak és elveinek, jól működő eszköz az ökológiai termékek kereskedelmében és gyakran a megfelelőségi jelhez való hozzáférés feltétele. Az illetékes hatóságok vagy az illetékes hatóság által ellenőrzési feladattal megbízott ellenőrző szervezetek által alkalmazott tanúsítási gyakorlatoknak nem lehet közvetlen vagy közvetett korlátozó hatása sem az ökológiai áruk szabad mozgására, sem a tanúsítások kibocsátásának területén a letelepedés szabadságára, sem a szolgáltatások nyújtásának szabadságára. E tekintetben a tanúsítási gyakorlatokat szigorúbban kell felügyelni, különösen ha a tanúsítások kölcsönös elismeréséről és a díjak beszedéséről van szó. Az ilyen felügyeletet a Szerződés 43. és 49. cikke alkalmazásának sérelme nélkül kell végezni. A magánvállalkozások logóira és megfelelőségi jeleire vonatkozóan a javaslat olyan előírásokat tartalmaz, amelyek megkönnyítik a hozzáférést az egyenértékű szabványoknak megfelelő termékek számára, úgy, hogy az egyenértékű szabványoknak való meg nem felelés bizonyításának terhét arra az ellenőrző szervezetre ruházzák, amelynek logóját a gazdasági szereplő használni szeretné. Végül a javaslat rendelkezik annak biztosításáról, hogy az ellenőrzési és tanúsítási díjak méltányosak legyenek.

30. Ezen felül, az ökológiai termelés „egységes koncepciójának” támogatása hozzájárul a fogyasztói elismeréshez és bizalomhoz, amely viszont várhatóan javítja az ökológiai termékek szabad mozgását. E célból meg kell tiltani a közvetlenül a bioterméken, reklámban vagy ismertető kiadványokban szereplő olyan általános állításokat, amelyek szerint egy bizonyos szabványgyűjtemény „jobb, szigorúbb vagy magasabb értékű ökológiai” terméket garantál. Azonban a nem félrevezető és tényeken alapuló igaz állítások engedélyezettek.

31. A magas harmonizációs szint tovább csökkenti a magánvállakozások logóinak és megfelelőségi jeleinek mozgásterét. A javaslat ezért fenntartja az európai cselekvési tervben kifejezett, magas szintű harmonizációra való törekvését. Ennek

megkönnyítésére szolgál a már tárgyalt rugalmassági mechanizmus és a részletes szabályok irányítóbizottság általi elfogadása (lásd szintén: rugalmasság).

32. Végül, az ellenőrzési rendszer által nyújtott garanciák alapja az okmányellenőrzések hitelesítése, az ökológiai gazdaságok és vállalkozások ellenőrzése, a kereskedelmi forgalom összehangolása és a tiltott anyagok hiányának vizsgálata a termékekben. Nincsenek olyan tesztek kereskedelmi forgalomban, amelyekkel egyértelműen és reprodukálható módon ellenőrizhetők az ökológiai termékek természetes tulajdonságai. A Közös Kutatóközpont Főigazgatóság Referenciaanyagok és Mérések Intézete Geelben kutatásokat végez ilyen tesztek kifejlesztésére.

Import

33. Tekintettel a harmadik országokkal folytatott kereskedelemre, a javaslat az EU piacához való hozzáférés engedélyezését tartalmazza, vagy az EU-szabályoknak való megfelelés, vagy a harmadik ország hatóságai által, illetve tanúsított EU-jóváhagyással rendelkező ellenőrző szervezetek által nyújtott egyenértékű garancia alapján. Az egyenértékűség import céljából történő értékelése a nemzetközi szabványokon (*Codex Alimentarius*) vagy a közösségi szabályozáson alapul. Amennyiben szükséges, ezt a harmadik országok saját szabályozásukkal is kiegészíthetik. A „harmadik országok közösségi jegyzékének" jelenlegi rendszere fennmarad. A javaslat a tagállamok bevonásával történő éves beszámolásról és nyomonkövetési ellenőrző látogatásokat irányoz elő. Egyetlen terméknek az EU piacához való hozzáférésének engedélyezése vagy az EU-szabványok teljesítése és a terméknek az EU ellenőrzési rendszerének való alávetése alapján, vagy a Közösség által e célból jóváhagyott ellenőrző szervezetek által tanúsított egyenértékű garanciák alapján történik.

Hatálybalépés és az új szabályok alkalmazása

34. A javaslat nem tartalmazza a 2092/91/EGK rendelet mellékleteiben jelenleg megállapított részletes szabályokat. Az új rendszerre való zökkenőmentes átállás lehetővé tétele érdekében ezért szükséges elég hosszú időszakot biztosítani az alkalmazás előtt. Ez az időszak a javaslat szerint 2009. január 1-jéig tart, lehetővé téve a létező részletes szabályok átdolgozását és átültetését az új rendeletbe.

35. A jelenleg hatályos 2092/91/EGK rendelet behozatali rendelkezéseinek egy része 2006. december 31-én lejár. Ezért az új behozatali rendszert 2007. január 1-jétől kellene alkalmazni. Így azonban kevés idő maradna a végrehajtására, különösen az elismert harmadik országok jegyzékében nem szereplő országokban ellenőrzés végrehajtására eljárni jogosult ellenőrző szervezetek elismerésére vonatkozóan. A nemzetközi kereskedelem megzavarásának elkerülése érdekében szükségesnek látszik, hogy kiterjesszék a tagállamok lehetőségét egyedi termékekre vonatkozó behozatali engedélyek kiadására, amíg az új behozatali rendszer működéséhez szükséges intézkedések meg nem történnek. E célból egy második, a 2092/91/EGK rendeletet módosító javaslat is szerepel a dokumentumban.

A költségvetésre gyakorolt hatás

36. Ennek a javaslatnak nincs közvetlen pénzügyi hatása a Közösség költségvetésére.

2005/0278 (CNS)

Javaslat

A TANÁCS RENDELETE

az ökológiai termelésről és az ökológiai termékek címkézéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 37. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére[7],

mivel:

(1) Az ökológiai termelés egy gazdaságirányításból és élelmiszertermelésből álló átfogó rendszer, amely kombinálja a legjobb környezetvédelmi gyakorlatokat, a magas szintű biodiverzitást, a természeti erőforrások megőrzését, a magas szintű állatjóléti szabványok alkalmazását és az egyes fogyasztók természetes anyagok és eljárások használatával előállított termékek iránti preferenciájával összhangban lévő termelést. Az ökológiai termelési módszernek így kettős társadalmi szerepe van, egyrészt gondoskodik olyan speciális piacról, amely a fogyasztók ökológiai termékek iránti igényét kielégíti, másrészt olyan közjavakat termel, amelyek hozzájárulnak a környezet védelméhez és az állatjóléthez, valamint a vidékfejlesztéshez.

(2) Az ökológiai mezőgazdasági ágazat részesedése a legtöbb tagállamban növekvőben van. Kifejezetten észrevehető az elmúlt években a fogyasztói kereslet növekedése. A közös agrárpolitika legutóbbi reformja, amely a piacorientáltságra és a fogyasztói igényeket kielégítő minőségi termékek kínálatára helyezi a hangsúlyt, valószínűleg tovább ösztönzi az ökológiai termékek piacát. Ennek tükrében az ökológiai termelés jogi szabályozása egyre fontosabb szerepet játszik az agrárpolitika keretrendszerében és szorosan kapcsolódik a mezőgazdasági piacok fejlődéséhez.

(3) Az ökológiai termelési ágazatot irányító közösségi jogszabályi keret által követendő célok a tisztességes verseny és az ökológiai termékek belső piaca megfelelő működésének biztosítása, valamint az ökológiai jelölésű termékek iránti fogyasztói bizalom fenntartása és indokolttá tétele. További célként olyan feltételeket kellene nyújtania, amelyek mellett ez az ágazat a termelési és piaci fejlődéssel összhangban tud előrelépni.

(4) A Tanácsnak és az Európai Parlamentnek címzett, a bioélelmiszerekre és -gazdálkodásra vonatkozó európai cselekvési tervről szóló közleményében[8] a Bizottság

---

[7] HL C …, …, … o.

[8] COM(2004) 415 végleges, 2004. június 10.

javasolja a Közösség ökológiai termelési szabványainak, valamint behozatali és ellenőrzési követelményeinek továbbfejlesztését és megerősítését. 2004. október 18-i következtetéseiben a Tanács felszólította a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a közösségi jogszabályi keretet ezen a területen az egyszerűsítés és a globális koherencia biztosítása és különösen a szabványok harmonizációját ösztönző elvek megállapítása, valamint amennyiben lehetséges, a részletesség csökkentése céljából.

(5) Ezért indokolt az ökológiai termelésre alkalmazandó célkitűzések, elvek és szabályok világosabb meghatározása, az átláthatósághoz és a fogyasztói bizalomhoz, valamint az ökológiai termelés koncepciójának harmonizált felfogásához való hozzájárulás érdekében.

(6) E célból, a mezőgazdasági termékek ökológiai termeléséről, valamint a mezőgazdasági termékeken és élelmiszereken erre utaló jelölésekről szóló 2092/91/EGK tanácsi rendeletet[9] hatályon kívül kell helyezni és új rendeletet kell a helyébe léptetni.

(7) Létre kell hozni az ökológiai termelési szabályok általános közösségi keretét, tekintettel a növénytermesztésre és állattartásra, beleértve az átállásra, valamint a feldolgozott élelmiszerek és takarmányok előállítására vonatkozó szabályokat. Az általános szabályok részletei meghatározásának és az akvakultúrára vonatkozó közösségi termelési szabályok elfogadásának hatáskörét a Bizottságra kell ruházni.

(8) Az ökológiai termelés fejlődését tovább kellene segíteni különösen az ökológiai termelésnek jobban megfelelő új technológiák és anyagok használatának támogatásával.

(9) A géntechnológiával módosított szervezetek (GMO-k) és a GMO-kból vagy azok által előállított termékek összeegyeztethetetlenek az ökológiai termelés fogalmával és a fogyasztók ökológiai termékekről alkotott elképzelésével. Ezért ezeket nem szabad az ökológiai termelésben vagy az ökológiai termékek feldolgozásában szándékosan használni.

(10) Az ökológiai termelésnek elsősorban a megújuló erőforrásokra kellene támaszkodnia a helyileg szervezett mezőgazdasági rendszereken belül. A nem-megújuló erőforrások használatának a minimálisra csökkentése érdekében a növényi és állati eredetű hulladékot újra kell hasznosítani a termőföldbe való tápanyagvisszajuttatás és energiatermelés céljából.

(11) Az ökológiai növénytermesztésnek hozzá kellene járulnia a talaj termékenységének fenntartásához és fokozásához, valamint a talajerózió megelőzéséhez. A növényeket lehetőleg a talaj ökoszisztémája táplálja és ne a talajhoz adott oldódó műtrágyák.

(12) Az ökológiai növénytermesztési gazdálkodási rendszer elengedhetelen elemei a talaj termékenységének ápolása, a fajok és változatok kiválasztása, a többéves vetésforgó, az ökológiai anyagok újrahasznosítása és a művelési technikák. Kiegészítő műtrágyák, talajjavító- és növényvédő szerek csak akkor használandók, ha összeegyeztethetők az ökológiai termelés célkitűzéseivel és elveivel.

---

[9] HL L 198., 1991.7.22., 1. o. A legutóbb az 1567/2005/EK rendelettel (HL L 252., 2005.9.28., 1. o.) módosított rendelet.

(13) Az állattartás alapvető az ökológiai gazdaságokban a mezőgazdasági termelés szervezésében, amennyiben biztosítja a szükséges szervesanyagot és tápanyagot a megművelt termőföld számára és ennek megfelelően hozzájárul a talaj javításához és a fenntartható mezőgazdaság fejlődéséhez.

(14) A környezetszennyezés elkerülése érdekében, különös tekintettel az olyan természeti erőforrásokra mint a talaj és a víz, az ökológiai állattartásnak elvben szoros kapcsolatot kellene biztosítania az ilyen állattartás és a termőföld, a megfelelő többéves vetésforgó-rendszerek és az állatok ökológiai termelésből származó, a szóban forgó gazdaságban vagy a szomszédos ökológiai gazdaságokban előállított növényi termékekkel való takarmányozása közt.

(15) Mivel az ökológiai állattenyésztés a termőföldhöz kapcsolódó tevékenység, az állatoknak, amennyiben lehetséges, hozzá kell jutniuk szabadtéri kifutóhoz vagy legeltető területhez.

(16) Az ökológiai állattenyésztésnek tiszteletben kell tartania a magas szintű állatjóléti szabványokat és ki kell elégítenie az állatok fajspecifikus viselkedési szükségleteit, az állategészségügynek pedig a betegségmegelőzésen kell alapulnia. E tekintetben különös figyelmet kell fordítani a tartási körülményekre, a tenyésztési gyakorlatokra és az állománysűrűségre. Ezen felül a fajták kiválasztásakor előnyben kell részesíteni a lassú növekedésű törzseket és figyelembe kell venni a helyi viszonyokhoz való alkalmazkodási képességüket. Az állattartásra és az akvakultúrára vonatkozó végrehajtási szabályoknak biztosítaniuk kell az összhangot legalább a tenyésztés céljából tartott állatok védelméről szóló európai egyezménnyel (T-AP) és ajánlásaival.

(17) Az ökológiai állattartási rendszernek törekednie kell arra, hogy ökológiai módon tenyésztett állatokkal tegye teljessé a különböző állatfajok termelési ciklusait. Ezért ösztönözni kell az ökológiai módon tartott állatok génállományának növelését és javítani kell az önellátást, így biztosítva az ágazat fejlődését.

(18) Az akvakultúrára vonatkozó közösségi termelési szabályok elfogadásáig a tagállamoknak lehetőséget kell adni arra, hogy nemzeti szabványok alkalmazásáról, vagy azok hiányában a tagállamok által elfogadott vagy elismert magánszférabeli szabványok alkalmazásáról rendelkezzenek. Azonban a belső piac megzavarását megelőzendő, a tagállamoktól meg kell követelni, hogy elismerjék egymás termelési szabványait ezen a területen.

(19) A feldolgozott ökológiai termékeket olyan feldolgozási módszerek használatával kell előállítani, amelyek biztosítják, hogy a termék teljes ökológiai értéke és alapvető minőségi tulajdonságai a termelési lánc minden szakaszában fennmaradjanak.

(20) Az ökológiai mezőgazdasági összetevők kereskedelmi hozzáférhetősége az elmúlt években növekedett és ezért tovább korlátozható a nem-ökológiai összetevők használata az ökológiai feldolgozott élelmiszerekben és takarmányokban.

(21) Indokolt rugalmasságról rendelkezni a termelési szabályok alkalmazásával kapcsolatban, hogy lehetővé váljon az ökológiai szabványok és követelmények hozzáigazítása a helyi éghajlati vagy földrajzi viszonyokhoz, sajátos tenyésztési gyakorlatokhoz és a fejlettségi szintekhez. Ezért számításba kell venni kevésbé szigorú szabványok alkalmazását, de csak a közösségi jogszabályokban megállapított egyedi feltételek korlátain belül.

(22) Fontos az ökológiai termékek iránti fogyasztói bizalom fenntartása. Ezért az ökológiai termelésre alkalmazandó követelmények alóli felmentéseket szigorúan azokra az esetekre kell korlátozni, amelyekben a kevésbé szigorú szabályok alkalmazása indokoltnak tekintett.

(23) A fogyasztók védelme és a tisztességes verseny érdekében az ökológiai termékek jelölésére használt kifejezéseket a Közösség egész területén és a használt nyelvtől függetlenül meg kell óvni attól, hogy azokat nem-ökológiai termékek esetében használják. A védelemnek ki kell terjednie az említett kifejezésekből képzett szavakra és rövidítésekre is, függetlenül attól, hogy önállóan vagy társítva használják őket.

(24) Szükséges a címkézésen és a reklámokban előforduló, félrevezető általános állítások egyéb formáinak a megelőzése is.

(25) Azért, hogy egyértelműség uralkodjon a teljes közösségi piacon, egy egyszerű szabványosított hivatkozást kellene kötelezővé tenni minden, a Közösségen belül előállított ökológiai termék számára, legalább abban az esetben, ha ezek a termékek nem viselik az ökológiai termelés közösségi logóját. E hivatkozás használatának lehetősége a harmadik országokból behozott ökológiai termékekre is vonatkozna, de kötelezettség nélkül.

(26) A közösségi szabályoknak támogatniuk kell az ökológiai termelés harmonizált koncepcióját, amelyet minden érdekelt fél elismer, meghatároz és megvéd. Ezért szükséges a címkézésben az olyan általános állítások megakadályozása, amelyek magasabb szintű, jobb, több vagy szigorúbb ökológiai termelésre utalnak, mivel az ilyen állítások zavaróak és aláássák a harmonizált megközelítést. Azonban meg kell engedni a termelési módszer egyes elemeire utaló jelöléseket, feltéve, hogy igaz, tényszerű állítások, amelyek megfelelnek az élelmiszerek címkézésére, kiszerelésére és reklámozására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2000. március 20-i 2000/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben[10] meghatározott általános címkézési követelményeknek.

(27) Tilos GMO-k szándékos használata az ökológiai termelésben. Az egyértelműség és koherencia kedvéért nem szabad lehetővé tenni egy termék ökológiaiként való címkézését, ha az GMO-tartalomra, GMO-összetevőkre vagy GMO-kból való előállításra utaló címkét visel.

(28) Annak biztosítására, hogy az ökológiai termékek előállítása az ökológiai termelésre vonatkozó közösségi jogszabályi keretben meghatározott követelményeknek megfelelően történik, az e jogszabályok hatálya alá tartozó minden tevékenységet a teljes termelési láncban ellenőrizni kell, és összhangban kell lenniük a takarmány- és élelmiszerjog, valamint az állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok követelményeinek történő megfelelés ellenőrzésének biztosítása céljából végrehajtott hatósági ellenőrzésekről szóló, 2004. április 29-i 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben[11] meghatározott szabályokkal.

---

[10] HL L 109., 2000.5.6., 29. o. A legutóbb a 2003/89/EK irányelvvel (HL L 308., 2003.11.25., 15. o.) módosított irányelv.

[11] HL L 165., 2004.4.30., 1. o. Helyesbített változat: HL L 191., 2004.5.25., 1. o.

(29) Néhány esetben aránytalannak tűnhet az értesítési és ellenőrzési követelmények alkalmazása egyes kiskereskedelmi gazdasági szereplőkre. Ezért indokolt engedélyezni a tagállamok számára, hogy mentesítsék az ilyen gazdasági szereplőket e követelmények alól.

(30) A tanúsítványok kiadása, amelyek megállapítják, hogy egy bizonyos gazdasági szereplő vagy egy adott terméktétel eleget tesz az ökológiai termelés szabályainak és elveinek, jól működő eszköz az ökológiai termékek kereskedelmében és gyakran a megfelelőségi jelhez való hozzáférés feltétele. Az illetékes hatóságok vagy az illetékes hatóság által ellenőrzési feladatokkal megbízott ellenőrző szervezetek által alkalmazott tanúsítási gyakorlatoknak nem lehet közvetlen vagy közvetett korlátozó hatása az ökológiai áruk szabad mozgására. A tanúsítási gyakorlatokat ezért bizonyos feltételekhez kell kötni, amelyek különösen az egyenértékű szabványokra vonatkozó megfelelőségértékelési döntések kölcsönös elismerését, valamint a díjbeszedés korlátozását követelik meg, a belső piac zökkenőmentes működésének akadályozását elkerülendő.

(31) Az Európai Közösségbe behozott ökológiai termékek esetében engedélyezni kell, hogy azok ökológiai címkével kerüljenek forgalomba a közösségi piacon, ha a termékeket olyan termelési szabályoknak és ellenőrzési rendszereknek megfelelően állították elő, amelyek összhangban vannak vagy egyenértékűek a közösségi jogszabályokban meghatározottakkal, vagyis eleget tudnak tenni ugyanazoknak a célkitűzéseknek és elveknek. Mindemellett az egyenértékű rendszer alapján behozott termékeket kísérnie kell egy tanúsítványnak, amelyet az érintett harmadik ország illetékes hatósága vagy elismert ellenőrző szervezete bocsátott ki.

(32) Az egyenértékűség behozott termékek tekintetében történő értékelésénél figyelembe kell venni a *Codex Alimentarius*-ban meghatározott nemzetközi szabványokat.

(33) Indokoltnak tűnik a Bizottság által a közösségi jogszabályokban előírtakkal egyenértékű termelési szabványokkal és ellenőrzési rendszerekkel rendelkezőnek elismert harmadik országok jegyzékének fenntartása. A jegyzékben nem szereplő harmadik országok esetében a Bizottságnak fel kellene állítania azon ellenőrző szervezetek jegyzékét, amelyeket eljárásra jogosultnak ismer el azokban az országokban ellenőrzési és tanúsítási feladatok elvégzésére.

(34) Gyűjteni kell a vonatkozó statisztikai információt az e rendelet végrehajtásához és nyomon követéséhez szükséges megbízható adatok megszerzése érdekében és a termelők, piaci szereplők és politikai döntéshozók eszközeként. A szükséges statisztikai információt a közösségi statisztikai program keretében kell meghatározni.

(35) Ez a rendelet egy úgy meghatározott időponttól alkalmazandó, hogy a Bizottságnak legyen elég ideje a rendelet végrehajtásához szükséges intézkedések elfogadására.

(36) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal[12] összhangban kell elfogadni. Tekintve, hogy az ökológiai termelés jogi szabályozása fontos tényező a közös agrárpolitika keretén belül, mivel szorosan kapcsolódik a mezőgazdasági piacok fejlődéséhez,

---

12 HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

indokolt összhangba hozni az e politikát irányító, létező jogalkotási eljárásokkal. Az e rendelet alapján a Bizottságra ruházott hatásköröket ezért az 1999/468/EK rendelet 4. cikkében előírt irányítóbizottsági eljárással összhangban kell gyakorolni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. CÍM
TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk
Tárgy és hatály

1. E rendelet célkitűzéseket, elveket és szabályokat állapít meg az alábbiakra vonatkozóan:

   a) ökológiai termékek előállítása, forgalomba hozatala, importálása, exportálása és ellenőrzése;

   b) az ökológiai termelésre utaló jelölések használata a címkézés és reklámozás során.

2. E rendelet a következő, mezőgazdaságból vagy akvakultúrából származó termékekre alkalmazandó, amennyiben ezeket ökológiai termékként kívánják forgalmazni:

   a) feldolgozatlan növényi és állati termékek és állatállomány;

   b) emberi fogyasztásra szánt, feldolgozott növényi és állati termékek (a továbbiakban: feldolgozott élelmiszerek);

   c) élő vagy feldolgozatlan akvakultúra-termékek;

   d) emberi fogyasztásra szánt, feldolgozott akvakultúra-termékek;

   e) takarmányok.

   Nem alkalmazandó azonban a vadon élő állatok vadászatából vagy halászatából származó termékekre.

3. Ez a rendelet az Európai Közösség területén belül az alábbi tevékenységekben résztvevő valamennyi gazdasági szereplőre alkalmazandó:

   a) elsődleges termelés;

   b) élelmiszer- és takarmányfeldolgozás;

   c) csomagolás, címkézés és reklámozás;

   d) raktározás, szállítás és elosztás;

   e) import a Közösségbe és export a Közösségből;

   f) forgalomba hozatal.

   Nem alkalmazandó azonban a közétkeztetési tevékenységre, az üzemi étkezdékre, az intézményi étkeztetésre, az éttermekre és egyéb, hasonló élelmiszerellátó helyekre.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

a) „ökológiai termelés”: ökológiai termelési módszerek alkalmazása a mezőgazdasági üzemben, valamint a termék további feldolgozásával, csomagolásával és címkézésével kapcsolatos tevékenységek során, az e rendeletben megállapított célkitűzések, alapelvek és szabályok értelmében;

b) „ökológiai termék”: ökológiai termelésből származó mezőgazdasági termék;

c) „növénytermesztés”: mezőgazdasági növényi termékek előállítása és vadon termő növényi termékek betakarítása kereskedelmi célokra;

d) „állattartás”: házi- vagy háziasított szárazföldi állatok tartása (a rovarokat is beleértve);

e) „akvakultúra”: a vízi szervezetek olyan tenyésztése vagy művelése, amelyben a gyarapodást a környezet természetes teljesítményét meghaladó mértékben növelő technológiákat használnak, és amelyben a vízi szervezetek természetes vagy jogi személy tulajdonában maradnak a tenyésztés vagy művelés egész időszaka alatt, beleértve a betakarítást is;

f) „átállás”: a nem-ökológiai gazdálkodásról ökológiai gazdálkodásra való átállás;

g) „feldolgozás”: az ökológiai termékek tartósítására és/vagy feldolgozására (az állati termékek darabolását és vágását is beleértve) irányuló műveletek, valamint a csomagolás és/vagy a címkézésben tett változtatások az ökológiai termelési módszerre vonatkozóan;

h) „forgalomba hozatal”: jelentése megegyezik a 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet[13] 3. cikkének 8. pontjában meghatározottal;

i) „címkézés”: bármely olyan szó, leírás, védjegy, márkanév, képi információ, illetve jel, amely valamely, az 1. cikk (2) bekezdésének első albekezdésében meghatározott terméket kísérő, illetőleg arra utaló csomagoláson, iraton, feliraton, címkén, gyűrűn vagy fémgyűrűn található;

j) „illetékes hatóság”: egy tagállam központi hatósága, amely az ökológiai termelés területén hatósági vizsgálatok szervezésének hatáskörével rendelkezik, vagy bármely más hatóság, amelyre ezt a hatáskört ruházták, és adott esetben valamely harmadik ország megfelelő hatósága;

k) „ellenőrző szervezet”: független harmadik fél, amelyre az illetékes hatóság bizonyos ellenőrzési feladatokat ruházott;

l) „tanúsítvány”: az illetékes hatóság vagy ellenőrző szerv által kiadott írásos igazolás arról, hogy egy gazdasági szereplő vagy egy bizonyos terméktétel eleget tesz az ökológiai termelésre alkalmazandó elveknek és szabályoknak;

---

[13] HL L 31., 2002.2.1., 1. o. A legutóbb az 1642/2003/EK rendelettel (HL L 245., 2003.9.29., 4. o.) módosított rendelet.

m) „megfelelőségi jel”: bizonyos szabványoknak vagy egyéb normatív dokumentumoknak való megfelelés igazolása egy jel formájában;

n) „összetevő”: jelentése megegyezik a 2000/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[14] 6. cikkének (4) bekezdésében meghatározottal;

o) „növényvédő szerek”: a 91/414/EGK tanácsi irányelv[15] 2. cikkének 1. pontjában meghatározott termékek;

p) „géntechnológiával módosított szervezet (GMO)”: a 2001/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[16] 2. cikkében meghatározott szervezet;

q) „GMO-kból előállított”: teljesen vagy részben GMO-kból származó, de GMO-kat nem tartalmazó és nem azokból álló;

r) „GMO-k által előállított termékek”: élelmiszer- és takarmány-adalékanyagok, aromaanyagok, vitaminok, enzimek, technológiai segédanyagok, az állati takarmányozásban használt bizonyos termékek (a 82/471/EGK irányelv[17] szerint), növényvédő szerek, műtrágyák és talajjavítók, amelyek előállítása egy szervezet olyan anyagokkal történő táplálásával történik, amelyek teljesen vagy részben GMO-k;

s) „élelmiszer”: jelentése megegyezik a 178/2002/EK rendelet 2. cikkében meghatározottal;

t) „takarmány”: jelentése megegyezik a 178/2002/EK rendelet 3. cikkének 4. pontjában meghatározottal;

u) „takarmány-adalékanyagok”: az 1831/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet[18] 2. cikkének a) pontjában meghatározott termékek;

v) „egyenértékű”: különböző rendszerek vagy intézkedések leírásánál azt jelenti, hogy képesek ugyanazon célkitűzések és alapelvek teljesítésére.

II. CÍM
AZ ÖKOLÓGIAI TERMELÉS CÉLKITŰZÉSEI ÉS ELVEI

3. cikk
Célkitűzések

Az ökológiai termelési rendszer a következő célkitűzéseket követi:

a) Gyakorlatias, gazdaságilag életképes mezőgazdasági igazgatási rendszerben széles termékskála előállításának létrehozása olyan módszerekkel, amelyek:

   i. minimálisra csökkentik a környezetre gyakorolt negatív hatásokat;

---

14 HL L 109., 2000.5.6., 29. o.
15 HL L 230., 1991.8.19., 1. o.
16 HL L 106., 2001.4.17., 1. o.
17 HL L 213., 1982.7.21., 8. o. A legutóbb az 1999/20/EK irányelvvel (HL L 80., 1999.3.25., 20. o.) módosított irányelv.
18 HL L 268., 2003.10.18., 29. o.

ii. fenntartják és növelik a magas szintű biológiai sokféleséget a mezőgazdasági üzemekben és a környező területeken;

iii. a lehető legjobban óvják az olyan természeti erőforrásokat, mint a víz, a talaj, a szerves anyagok és a levegő;

iv. tiszteletben tartják a magas szintű állatjóléti szabványokat és főként kielégítik az állatok fajspecifikus viselkedési szükségleteit.

b) Élelmiszer és egyéb mezőgazdasági termékek olyan előállításának megteremtése, amely eleget tesz a természetes folyamatok, vagy természetes folyamatokhoz hasonló folyamatok, valamint természetesen előforduló anyagok alkalmazásával előállított áruk iránti fogyasztói igénynek.

4. cikk
Általános elvek

A következő elvek alkalmazandók minden ökológiai termelésben:

a) előnyben kell részesíteni az élő szervezetek és a mechanikus termelési módszerek alkalmazását a szintetikus anyagokkal szemben;

b) a természetes anyagok alkalmazását kell előnyben részesíteni a kémiai úton előállított anyagokkal szemben, amelyeket csak akkor lehet használni, ha a természetes anyagok kereskedelmi forgalomban nem elérhetők;

c) a GMO-k és a GMO-kból vagy azok által előállított termékek nem alkalmazhatók, az állatgyógyászati készítmények kivételével;

d) az ökológiai termelés szabályait hozzá kell igazítani a helyi feltételekhez, a fejlettség szintjéhez és speciális állattenyésztési gyakorlatokhoz az ökológiai termelés általános koncepciójának fenntartása mellett.

5. cikk
A gazdálkodásban alkalmazandó elvek

A 4. cikkben meghatározott általános elveken kívül a következő elvek alkalmazandók az ökológiai gazdálkodásban:

a) a gazdálkodás fenntartja és fokozza a talaj termékenységét, megelőzi és leküzdi a talajeróziót és minimálisra csökkenti a szennyezést;

b) a gazdálkodás célja kiváló minőségű termékek előállítása a termelés maximalizálása helyett;

c) minimálisra kell csökkenteni a nem-megújuló erőforrások és a gazdaságon kívüli források felhasználását;

d) a növényi és állati eredetű hulladékot és melléktermékeket vissza kell forgatni a növénytermesztésbe és az állattartásba, valamint az energiatermelésbe;

e) a termelési döntéseknél figyelembe kell venni a helyi vagy regionális ökológiai egyensúlyt;

f) a növények elsősorban a talaj ökoszisztémájából nyerik a tápanyagot;

g) az állati és növényi egészség fenntartása megelőző módszereken alapuljon, beleértve a megfelelő fajták és változatok kiválasztását;

h) az állatállomány takarmányának elsősorban abból a gazdaságból kell származnia, ahol az állatokat tartják, vagy ugyanabban a régióban lévő más ökológiai gazdaságokkal együttműködve kell előállítani;

i) az állatjólét legmagasabb szintjére kell törekedni;

j) az ökológiai állattartás termékeinek olyan állatoktól kell származniuk, amelyeket születésük vagy kikelésük óta és egész élettartamuk alatt ökológiai gazdaságokban tartottak;

k) a fajták kiválasztásakor előnyben kell részesíteni a lassan növő törzseket és figyelembe kell venni az állatok helyi viszonyokhoz való alkalmazkodási képességét, vitalitását és betegségekkel vagy egészségügyi problémákkal szembeni ellenállóképességét;

l) az ökológiai tartású állatok takarmányának alapvetően ökológiai gazdálkodásból származó mezőgazdasági összetevőkből és természetes, nem-mezőgazdasági anyagokból kell állnia;

m) olyan tenyésztési gyakorlatokat kell alkalmazni, amelyek erősítik az immunrendszert és fokozzák a betegségekkel szembeni természetes ellenállóképességet;

n) az akvakultúra-termelésnek minimálisra kell csökkentenie a vízi környezetre gyakorolt negatív hatást;

o) az akvakultúrában használt takarmánynak fenntartható halászatból kell származnia vagy elsősorban ökológiai gazdálkodásból származó mezőgazdasági összetevőkből és természetes, nem-mezőgazdasági anyagokból kell állnia;

p) poliploidokat nem szabad felhasználni.

6. cikk

A feldolgozásban alkalmazandó elvek

A 4. cikkben meghatározott általános elveken kívül a következő elvek alkalmazandók a feldolgozott ökológiai takarmányok és élelmiszerek előállításában:

a) az ökológiai élelmiszereket és takarmányokat alapvetően ökológiai mezőgazdasági összetevőkből kell előállítani, kivéve ha egy ökológiai összetevő kereskedelmi forgalomban nem hozzáférhető;

b) adalékanyagok és technológiai segédanyagok csak minimális mértékben használhatók és csak alapvető technológiai szükséglet esetében;

c) ionizáló sugárzást nem szabad alkalmazni.

III. CÍM
TERMELÉSI SZABÁLYOK

1. FEJEZET
MEZŐGAZDASÁGI ÜZEMBEN FOLYÓ TERMELÉS

7. cikk
A mezőgazdasági üzemben folyó termelés általános szabályai

1. Egy gazdaság teljes kereskedelmi részét az ökológiai termelésre vagy az ökológiai termelésre való átállásra alkalmazandó követelményeknek megfelelően kell igazgatni.

   Azonban a 31. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően megállapítandó speciális feltételekkel összhangban egy gazdaság felosztható egyértelműen elkülönülő egységekre, amelyek közül nem mindet irányítják ökológiai termelés szerint.

   Amennyiben a második albekezdésnek megfelelően egy gazdaság nem minden részén folyik ökológiai termelés, a gazdálkodónak külön kell választania az ökológiai termelésbe bevont földet, állatokat és termékeket a többitől és pontos nyilvántartást kell vezetnie a szétválasztás igazolására.

2. A gazdálkodókkal szemben követelmény, hogy ne használjanak GMO-kat vagy GMO-kból előállított termékeket, amennyiben tudomásuk van ezek jelenlétéről valamely terméket kísérő címkén vagy más kísérő dokumentumon szereplő információ alapján.

   Ha a gazdálkodók harmadik féltől vásárolt termékeket használnak fel ökológiai élelmiszer vagy takarmány előállításához, igazolást kell kérniük az eladótól arra vonatkozóan, hogy a beszállított terméket nem GMO-k által állították elő.

8. cikk
Növénytermesztési szabályok

1. A 7. cikkben megállapított általános szabályokon kívül a következő szabályok alkalmazandók az ökológiai növénytermesztésre:

   a) az ökológiai növénytermesztésnek olyan szántási és művelési gyakorlaton kell alapulnia, amely fenntartja vagy növeli a talaj szervesanyag-tartalmát, fokozza a talajstabilitást és a talaj biodiverzitását, és megelőzi a talajtömörödést és a talajeróziót;

   b) a talaj termőképességét és biológiai aktivitását többéves vetésforgóval kell fenntartani és növelni, amely magában foglalja a zöldtrágyázást, az ökológiai gazdaságokból származó trágya és szerves anyag alkalmazását;

   c) ezen túlmenően alkalmazhatók az ökológiai termelés célkitűzéseivel és elveivel összeegyeztethető műtrágyák és talajjavító szerek, ha a 11. cikk szerint jóváhagyták őket;

   d) ásványi eredetű nitrogén-műtrágyák nem alkalmazhatók;

   e) valamennyi alkalmazott növénytermesztési technológia megelőzi és minimálisra csökkenti a környezet szennyezéséhez való hozzájárulást;

f) a kártevők, betegségek és gyomnövények által okozott károk megelőzése elsősorban a fajok és változatok kiválasztására, a vetésforgóra és a művelési technikákra támaszkodik;

g) amennyiben a növényi termék veszélyeztetett, az ökológiai termelés célkitűzéseivel és elveivel összeegyeztethető növényvédő szerek használhatók, ha a 11. cikk szerint jóváhagyták azokat;

h) bármely jóváhagyott szintetikus anyag használata az alkalmazás tárgyát képező növényi kultúrákra, az alkalmazás módjára, az adagolásra, a használat időbeli korlátozására és a növényi termékkel való érintkezésre vonatkozó feltételek és korlátozások függvénye;

i) csak ökológiai termelés keretében előállított vetőmagot és szaporítóanyagot szabad felhasználni. E célból a vetőmag és a vegetatív szaporítóanyag esetében az anyanövények termesztését az e rendeletben megállapított szabályokkal összhangban legalább egy generáción, vagy évelő szabadföldi kultúrák esetén legalább két vegetációs időszakon keresztül kellett, hogy folytassák.

2. A természeti területeken, erdőkben és mezőgazdaságilag művelt területeken vadon termő, ehető növények és azok részeinek gyűjtése ökológiai termelési módnak tekinthető, feltéve, hogy:

a) az érintett területeket a begyűjtést megelőző hároméves időtartam alatt a 11. cikk szerint jóváhagyott termékeken kívül mással nem kezelték;

b) a begyűjtés nem befolyásolja a természetes élőhely egyensúlyát vagy a gyűjtőterületen élő fajok fennmaradását.

9. cikk
Állattartási szabályok

A 7. cikkben megállapított általános szabályokon kívül a következő szabályok alkalmazandók az állattenyésztésre:

a) az állatok származására tekintettel:

i. az ökológiai tartású állatoknak ökológiai gazdálkodási egységben kell születniük és nevelődniük;

ii. tenyésztési célból a nem-ökológiai módszerekkel nevelt állatokat be lehet vonni a gazdálkodásba a 31. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban megállapítandó speciális feltételek szerint;

b) a tenyésztési gyakorlatokra és a tartási körülményekre tekintettel:

i. az állattartó személyzetnek megfelelő tudás és hozzáértés birtokában kell lennie az állatok egészségi és jóléti szükségletei vonatkozásában;

ii. a tartási gyakorlatoknak, az állománysűrűséggel együtt, és az elhelyezési körülményeknek eleget kell tenniük az állatok fejlettségtől függő, fiziológiai és etológiai igényeinek;

iii. az állatok számára folyamatos hozzáférést kell biztosítani szabadtéri területhez, lehetőleg legelőhöz, amennyiben az időjárási viszonyok és a talaj állapota ezt megengedi;

iv. az állatok számát úgy kell korlátozni, hogy minimális legyen az állatok által okozott túllegelés, talajtaposási kár, erózió vagy a trágyájuk szétszóródása általi szennyezés;

v. az ökológiai tartású állatokat elkülönítve vagy könnyen elkülöníthető módon kell tartani a többi állattól;

vi. tilos az állatok kötött tartása és elszigetelése, kivéve egyes állatok esetében korlátozott időtartamra, indokolt biztonsági, jóléti vagy állat-egészségügyi okokból;

vii. az állatok vágóhídra történő szállításának időtartamát a lehető legkisebbre kell csökkenteni;

viii. a lehető legkisebb legyen az állatok szenvedése, beleértve a csonkítást is;

ix. a méhészetet olyan területen kell elhelyezni, ahol biztosítottak az alapvetően ökológiai termesztésű növényi kultúrákból és/vagy természetes vegetációból származó nektár- és pollenforrások, és megfelelő távolságot kell tartani a méhészeti termékek szennyezését okozó forrásoktól;

x. a kaptárokat és a méhészetben használt anyagokat természetes alapanyagokból kell készíteni;

xi. tilos a méhészeti termékek kinyerésekor a lépben lévő méhek elpusztítása;

c) a tenyésztésre tekintettel:

i. a szaporodást nem szabad hormonkezeléssel befolyásolni, kivéve szaporodási rendellenességek kezelése céljából;

ii. klónozás és embrióátültetés nem alkalmazható;

iii. a fajta megfelelő kiválasztása hozzájárul az állatok szenvedésének megelőzéséhez és a csonkításuk szükségének elkerüléséhez;

d) a takarmányra tekintettel:

i. az állatokat ökológiai takarmánnyal kell etetni, amely bizonyos arányban tartalmazhat ökológiai gazdálkodásra való átállásban lévő gazdasági egységekből származó takarmányt, amely kielégíti az állatok tápanyagszükségletét fejlődésük különböző szakaszaiban;

ii. az állatoknak folyamatos hozzáférést kell biztosítani legelőhöz vagy szálastakarmányhoz;

iii. takarmány-adalékanyagokat csak akkor szabad alkalmazni, ha a 11. cikk szerint jóváhagyottak;

iv. nem szabad növekedésserkentőket és szintetikus aminosavakat használni;

v. a szopós emlősöket természetes, lehetőleg anyatejjel kell táplálni;

e) a betegségmegelőzésre és az állat-egészségügyi kezelésre tekintettel:

i. a betegségmegelőzésnek a fajta- és törzsválasztáson, a tartási-gazdálkodási gyakorlatokon, kiváló minőségű takarmányon és a mozgáson, megfelelő állománysűrűségen, valamint a megfelelő és kielégítő, higiénikus körülmények közt való tartáson kell alapulnia;

ii. a betegségek kitörésekor azonnal meg kell kezdeni a kezelést az állatok szendvedésének elkerülésére; szükség esetén alkalmazhatók allopátiás készítmények, beleértve az antibiotikumokat, ha fitoterápiás, homeopátiás és egyéb készítmények alkalmazása nem hatékony.

10. cikk

Akvakultúra-termelési szabályok

1. A Bizottságnak a 31. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban, és a II. címben megállapított célkitűzések és elvek szerint meg kell állapítania az ökológiai akvakultúrára alkalmazandó termelési szabályokat, beleértve az átállás szabályait.

2. Az (1) bekezdésben említett szabályok elfogadásáig nemzeti szabályok, vagy azok hiányában a tagállamok által elfogadott vagy elismert magánszférabeli szabványok alkalmazandók, feltéve, hogy azok a II. címben megállapítottakkal azonos célkitűzéseket és elveket követik.

11. cikk

Egyes termékek és anyagok használata a gazdálkodásban

1. A Bizottságnak a 31. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban, és a II. címben megállapított célkitűzések és elvek szerint egyedi kritériumokat kell megállapítania az ökológiai gazdálkodásban alkalmazható, következő termékek és anyagok jóváhagyására:

a) növényvédő szerek;

b) műtrágyák és talajjavító szerek;

c) növényi, állati és ásványi takarmány-alapanyagok;

d) takarmány-adalékanyagok;

e) tisztítószerek;

f) egyéb anyagok.

2. A Bizottság a 31. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban határoz az (1) bekezdésben említett termékek és anyagok jóváhagyásáról és rögzíti a használatukra vonatkozó feltételeket és korlátozásokat.

12. cikk
Átállás

Az ökológiai termelést megkezdő mezőgazdasági üzemre a következő szabályok alkalmazandók:

a) az ökológiai termelési módszerekkel termeszteni kívánt növényi kultúrák első vegetációs időszakát megelőzően a 31. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban meghatározandó időtartam alatt nem alkalmazhatók az ökológiai gazdálkodásban nem engedélyezett termékek;

b) a gazdaságban már meglévő állatok ökológiainak tekinthetők a 31. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban meghatározandó átmeneti időszak után;

c) a korábban nem-ökológiai tejelő állatoktól származó tejet és tejtermékeket lehet ökológiaiként árusítani a 31. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban meghatározandó átmeneti időszak után;

d) ha egy gazdálkodási egység részben ökológiai termelést folytat és részben az ökológiai termelésre való átállásban van, a gazdálkodónak el kell különítenie a földet, az állatokat és a termékeket, és pontos nyilvántartást kell vezetnie az elkülönítés igazolására.

2. FEJEZET
TAKARMÁNY-ELŐÁLLÍTÁS

13. cikk
Takarmány-előállítási szabályok

1. Az ökológiai takarmány előállításának el kell különülnie a nem-ökológiai takarmány előállításától.

2. Az ökológiai takarmány-alapanyagok és/vagy átállásban lévő termelésből származó takarmány-alapanyagok nem kerülhetnek egyszerre a nem-ökológiai módszerekkel előállított takarmány-alapanyagokkal az ökológiai takarmány összetevői közé.

3. Hexán vagy egyéb szerves oldószerek nem alkalmazhatók.

4. A takarmányok gyártóival szemben követelmény, hogy ne használjanak GMO-kat vagy GMO-kból előállított termékeket, amennyiben tudomásuk van ezek jelenlétéről valamely terméket kísérő címkén vagy más kísérő dokumentumon szereplő információ alapján.

   Ha a takarmányok gyártói harmadik féltől vásárolt összetevőket és adalékanyagokat használnak fel ökológiai tartású állatok takarmányának előállításához, igazolást kell kérniük az eladótól arra vonatkozóan, hogy a beszállított termékeket nem GMO-k által állították elő.

3. FEJEZET
FELDOLGOZOTT TERMÉKEK ELŐÁLLÍTÁSA

14. cikk

Feldolgozott élelmiszerek előállításának általános szabályai

1. Az ökológiai feldolgozott élelmiszerek összetételére a következő kritériumok alkalmazandók:

   a) a termék mezőgazdasági eredetű összetevőinek legalább 95 tömegszázaléka ökológiai legyen;

   b) nem-mezőgazdasági eredetű összetevők és technológiai segédanyagok csak akkor használhatók, ha a 15. cikk szerint jóváhagyásra kerültek;

   c) nem-ökológiai mezőgazdasági összetevőket csak akkor szabad alkalmazni, ha azok a 15. cikk szerint jóváhagyottak.

2. Az ökológiai élelmiszer előállítását, feldolgozását és tárolását gondossággal kell végezni az összetevők tulajdonságvesztésének elkerülése érdekében. Nem használhatók olyan anyagok és technológiák, amelyek visszaállítják ezeket a tulajdonságokat vagy korrigálják az e termékek feldolgozásakor elkövetett gondatlanság következményeit.

3. A feldolgozókkal szemben követelmény, hogy ne használjanak GMO-kat vagy GMO-kból előállított termékeket, amennyiben tudomásuk van ezek jelenlétéről valamely terméket kísérő címkén vagy más kísérő dokumentumon szereplő információ alapján.

   Ha a feldolgozók harmadik féltől vásárolt összetevőket és technológiai segédanyagokat használnak fel ökológiai élelmiszer vagy takarmány előállításához, igazolást kell kérniük az eladótól arra vonatkozóan, hogy a beszállított terméket nem GMO-k által állították elő.

15. cikk

Egyes termékek és anyagok használata a feldolgozásban

1. A Bizottságnak a 31. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban, és a II. címben megállapított célkitűzések és elvek szerint egyedi kritériumokat kell megállapítania az ökológiai feldolgozott élelmiszerek előállításában alkalmazható, nem-mezőgazdasági eredetű összetevők és technológiai segédanyagok jóváhagyására.

2. A Bizottságnak a 31. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban, és a II. címben megállapított célkitűzések és elvek szerint egyedi kritériumokat kell megállapítania az olyan nem ökológiai mezőgazdasági eredetű összetevők jóváhagyására, amelyek felhasználhatók ökológiai feldolgozott élelmiszerek előállításában, ha ökológiai mezőgazdasági összetevők kereskedelmi forgalomban nem elérhetők.

3. A Bizottság a 31. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban határoz az (1) és (2) bekezdésben említett termékek és anyagok jóváhagyásáról és szükség esetén rögzíti a használatukra vonatkozó feltételeket és korlátozásokat.

4. FEJEZET
RUGALMASSÁG

16. cikk
Kevésbé korlátozó termelési szabályok

1. A Bizottság a 31. cikk (2) bekezdésében említett eljárással és a (2) bekezdésben meghatározott feltételekkel összhangban és a II. címben megállapított célkitűzések és elvek szerint rendelkezhet az 1-3. fejezetben megállapított termelési szabályok alóli kivételek engedélyezéséről.

2. Az (1) bekezdésben említett kivételek számát a lehető legalacsonyabbra kell szorítani, és csak az alábbi esetekben nyújthatók:

   a) ha szükséges az ökológiai termelést megkezdő gazdálkodási egységek életképessé válásának lehetővé tétele érdekében, különösen az ökológiai termelés fejlődésének korai szakaszaiban lévő területeken található gazdaságokra vonatkozóan;

   b) ha szükséges az ökológiai termelés fenntartásának biztosításához olyan gazdaságokban, amelyek éghajlati, földrajzi vagy szerkezeti korlátokkal szembesülnek;

   c) ha szükséges a takarmányhoz, vetőmaghoz és vegetatív szaporítóanyaghoz, élő állatokhoz vagy egyéb gazdálkodási forrásokhoz való hozzáférés biztosítása érdekében, amennyiben az ilyen források ökológiai formában a kereskedelmi forgalomban nem elérhetők;

   d) ha szükséges mezőgazdasági eredetű összetevőkhöz való hozzáférés biztosítása érdekében, amennyiben az ilyen összetevők ökológiai formában a kereskedelmi forgalomban nem elérhetők;

   e) ha szükséges az ökológiai állatállomány kezelésével kapcsolatos speciális problémák megoldásához;

   f) ha szükségesek a legalább egy generáció óta jól ismert hagyományos élelmiszertermékek folyamatos előállításának biztosításához;

   g) ha ideiglenes intézkedésekre van szükség az ökológiai termelés folytatásához vagy újraindításához katasztrófa esetén;

   h) ha emberi és állati egészséggel kapcsolatos korlátozásokat és kötelezettségeket írnak elő közösségi jogszabályok alapján.

3. A Bizottság a 31. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban megállapíthat az (1) bekezdésben meghatározott kivételek alkalmazására vonatkozó speciális feltételeket.

IV. CÍM
CÍMKÉZÉS

17. cikk
Ökológiai termelésre utaló kifejezések használata

1. Az I. mellékletben felsorolt kifejezéseket, a belőlük képzett szavakat vagy rövidítéseket, önmagukban vagy összetételben a Közösség egészében és bármely közösségi nyelven használni lehet olyan termék címkézésére és reklámozására, amelyet e rendelettel összhangban állítottak elő és ellenőriztek, vagy importáltak.

2. Az I. mellékletben felsorolt kifejezéseket, a belőlük képzett szavakat vagy rövidítéseket, önmagukban vagy összetételben a Közösség egészében és bármely közösségi nyelven nem lehet használni olyan termék címkézésére és reklámozására, amelyet nem e rendelettel összhangban állítottak elő és ellenőriztek, vagy importáltak, kivéve ha ezeket a kifejezéseket nem lehet egyértelműen összefüggésbe hozni a mezőgazdasági termeléssel.

3. Az I. mellékletben felsorolt kifejezéseket, a belőlük képzett szavakat vagy rövidítéseket, önmagukban vagy összetételben nem lehet olyan termék esetében használni, amelyen GMO-tartalomra, GMO-összetevőkre vagy GMO-kból való előállításra utaló jelölést tartalmazó címke van.

4. A tagállamoknak megteszik a szükséges intézkedéseket a e cikknek való megfelelés biztosítására.

5. A Bizottság a 31. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kiigazíthatja az I. mellékletben meghatározott kifejezések listáját.

18. cikk
Kötelező jelölések

1. Amennyiben egy, a 17. cikkben említett kifejezést, vagy a belőle képzett szót vagy rövidítést a Közösségen belül előállított termékek címkézésében használják, a következő jelöléseknek szintén meg kell jelenniük a címkén:

   a) a gazdasági szereplőnél végzett ellenőrzésekben illetékes szervezet 22. cikk (7) bekezdésében említett kódszáma;

   b) ha a 19. cikkben említett logót nem használják, a II. mellékletben felsorolt jelölések közül legalább egy, nagybetűkkel nyomtatva.

2. Az (1) bekezdésben említett jelöléseket feltűnő helyen kell elhelyezni úgy, hogy könnyen észrevehető, tisztán kiolvasható és letörölhetetlen legyen.

   Ezen kívül a Bizottság a 31. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban különleges kritériumokat határozhat meg az (1) bekezdésben említett jelölések megjelenítésére és méretére vonatkozóan.

3. A Bizottság a 31. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban módosíthatja a II. mellékletben meghatározott jelölések listáját.

4. A harmadik országokból behozott termékek esetében az (1) bekezdésben említett jelölések használata opcionális.

19. cikk
Közösségi ökológiai termelési logó

A Bizottság a 31. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban meghatároz egy közösségi logót, amelyet az e rendeletnek megfelelően előállított és ellenőrzött, vagy importált termékek címkézésében, megjelenítésében és reklámozásában lehet használni.

20. cikk
A címkén és a reklámokban szereplő állítások

1. Olyan általános állításokat, hogy adott egyéni vagy nemzeti ökológiai szabványok szigorúbbak, ökológiaibbak vagy más módon az e rendeletben megállapított szabályok vagy bármely egyéb ökológiai szabványrendszer felett állnak, nem szabad a címkéken vagy a reklámokban használni.

   Egyes termékeknél alkalmazott termelési módszerek speciális elemeire utaló jelölések azonban csak akkor használhatók címkéken vagy reklámokban, ha igazat állítanak és egyéb módon is megfelelnek a 2000/13/EK irányelvben meghatározott általános címkézési követelményeknek.

2. A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket az e cikkben megállapított feltételeknek való megfelelés biztosítására.

3. A Bizottság a 31. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban intézkedéseket fogadhat el az e cikknek való megfelelés biztosítására.

21. cikk
Különleges címkézési követelmények

A Bizottság a 31. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban az átállás időszakában lévő gazdaságokból származó ökológiai takarmányokra és termékekre alkalmazandó különleges címkézési követelményeket határoz meg.

V. CÍM
ELLENŐRZÉSEK

22. cikk
Ellenőrzési rendszer

1. A tagállamok a 882/2004/EK rendelet előírásaival összhangban az e rendelet 1. cikkének (3) bekezdésében említett tevékenységekre alkalmazandó ellenőrzési rendszert állítanak fel.

2. A 882/2004/EK rendelet 3. cikkének alkalmazásával az ellenőrzések természetét és gyakoriságát az e rendelet 1. cikkének (3) bekezdésében említett egyes tevékenységek területén a szabálytalanságok kockázatának elemzése alapján kell meghatározni.

3. A tagállamok a 882/2004/EK rendelet 4. cikkével összhangban kijelölik az ellenőrzési rendszer keretében elvégzendő ellenőrzésekért felelős illetékes hatóságot.

4. Az illetékes hatóság a 882/2004/EK rendelet 5. cikkével összhangban átruházhat bizonyos ellenőrzési feladatokat egy vagy több ellenőrző szervezetre.

Az ellenőrző szervezetek teljesítik az EN 45011 európai szabványban vagy az ISO 65 „Terméktanúsítási rendszereket működtető szervezetekre vonatkozó általános követelmények” című útmutatónak az *Európai Unió Hivatalos Lapjának C sorozatában* legutóbb közzétett változatában meghatározott követelményeket.

5. A jóváhagyott ellenőrző szervezetek lehetővé teszik az illetékes hatóság számára az irodáikba és létesítményeikbe történő belépést, továbbá minden információt és segítséget megadnak, amelyet az illetékes hatóság az e rendelet szerinti kötelezettségeinek teljesítéséhez szükségesnek tart.

6. Az illetékes hatóság nem ruházhatja át a következő feladatokat az ellenőrző szervezetekre:

a) más ellenőrző szervezetek felügyeletét és ellenőrzését;

b) a 16. cikkben említett kivételek nyújtásának hatáskörét, kivéve ha a Bizottság a 16. cikk (3) bekezdésével összhangban megállapított különleges feltételekben erről rendelkezik.

7. A tagállamoknak kódszámot kell rendelniük minden szervezethez, amely e rendelet szerint ellenőrzéseket végezhet.

8. A jóváhagyott ellenőrző szervezeteknek legkésőbb minden év január 31-ig továbbítaniuk kell az illetékes hatósághoz azon gazdasági szereplők listáját, amelyeknél ellenőrzést végeztek az előző év december 31-ig, és ehhez csatolniuk kell egy összefoglaló jelentést az előző év során végzett ellenőrzési tevékenységekről.

23. cikk

Részvétel az ellenőrzési rendszerben

1. Minden gazdasági szereplő, amely az 1. cikk (2) bekezdésének első albekezdésében meghatározott termékeket - azok későbbi forgalomba hozatalának céljával – állít elő, dolgoz fel, tárol vagy harmadik országból importál vagy oda exportál, illetve ilyen termékeket forgalmaz, köteles:

a) értesíteni e tevékenységről annak a tagállamnak valamely illetékes hatóságát, amelyben a tevékenységet végzi;

b) vállalkozását alávetni az ellenőrzési rendszernek.

2. A tagállamok mentesíthetik e cikk alkalmazása alól azokat a gazdasági szereplőket, amelyek az ilyen termékeket közvetlenül a végső fogyasztóknak vagy felhasználóknak értékesítik, amennyiben e termékeket nem az értékesítéstől eltérő helyen tárolják, nem ők maguk állítják elő, dolgozzák fel, illetve nem harmadik országból importálják.

3. A tagállamok biztosítják, hogy az e rendelet szabályait betartó gazdasági szereplő, amely méltányos díj fizetésével járul hozzá az ellenőrzési költségekhez, az ellenőrzési rendszer alá tartozzon.

4. Az illetékes hatóság az ellenőrzési rendszer alá tartozó gazdasági szereplők nevét és címét tartalmazó aktualizált listát vezet.

24. cikk
Tanúsítás

1 Az illetékes hatóság és a jóváhagyott ellenőrző szervezetek az ökológiai szabványoknak való megfelelőség jelének használati jogával együttjáró tanúsítványokat adhatnak ki olyan gazdasági szereplőknek, amelyek az ellenőrzési rendszer alanyai.

2. Az illetékes hatóság nem tagadhatja meg tanúsítvány kiadását vagy a megfelelőségi jel használatát az e rendeletben megállapított követelményeket teljesítő termékek esetében.

3. Az ellenőrző szervezet nem tagadhatja meg tanúsítvány kiadását vagy a megfelelőségi jel használatát olyan termékek esetében, amelyeket egy másik jóváhagyott ellenőrző szervezet tanúsított, ha ez utóbbi ellenőrző szervezet az első ellenőrző szervezet ökológiai szabványaival egyenértékű ökológiai szabványoknak való megfelelést vizsgált és tanúsított.

A tanúsítvány kiadását vagy megfelelőségi jelének használatát megtagadó ellenőrző szervezetnek bizonyítania kell, hogy az ökológiai szabványok, amelyek alapján az érintett terméket tanúsították, nem egyenértékűek a saját szabványaival.

A tanúsítvány kiadásáért vagy a megfelelőségi jelért beszedett díjnak méltányosnak kell lennie.

25. cikk
Intézkedések jogsértések és szabálytalanságok esetén

1. Az illetékes hatóság:

a) gondoskodik arról, hogy amennyiben az e rendeletben megállapított követelményeknek való megfelelés tekintetében szabálytalanságot állapítanak meg, a 17., 18. és 19. cikkben előírt jelöléseket és a logót ne használják a szabálytalanság által érintett teljes tételen vagy gyártási sorozatban;

b) amennyiben nyilvánvaló vagy hosszú távú hatást kiváltó jogsértés megállapítására kerül sor, az érintett gazdasági szereplőt az illetékes hatóság által meghatározott időtartamra eltiltják az ökológiai termelési módszerre utaló jelöléssel ellátott termékek forgalmazásától.

2. Egy termék ökológiai minősítését befolyásoló szabálytalanságokról vagy jogsértésekről az érintett ellenőrző szervezeteknek, illetékes hatóságoknak, tagállamoknak és adott esetben a Bizottságnak azonnal tájékoztatniuk kell egymást.

A tájékoztatás szintje a megállapított szabálytalanság vagy jogsértés súlyosságától és mértékétől függ.

A Bizottság a 31. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban előírásokat állapíthat meg az ilyen tájékoztatás formáját illetően.

26. cikk
Információcsere

Megfelelően indokolt kérelemre, ahol ez annak a garantálása érdekében szükséges, hogy egy termék e rendelet előírásainak megfelelően készült, az illetékes hatóságok és az ellenőrző szervezetek az ellenőrzésük eredményére vonatkozó lényeges információkat más illetékes hatóságokkal vagy ellenőrző szervezetekkel megoszthatják. A fenti információkat saját kezdeményezésre is megoszthatják egymással.

VI. CÍM
HARMADIK ORSZÁGOKKAL FOLYTATOTT KERESKEDELEM

27. cikk
Harmadik országokból történő behozatal

1. Harmadik országból behozott terméket akkor lehet ökológiai címkével a közösségi piacon forgalmazni, ha az megfelel az e rendelet II., III. és IV. címében meghatározott rendelkezéseknek.

2. Egy harmadik ország gazdasági szereplője, amely ökológiai jelöléssel kívánja termékeit a Közösség piacán forgalmazni, az (1) bekezdésben előírt feltételek szerint tevékenységeit aláveti az V. címben említett valamely illetékes hatóságnak vagy ellenőrző szervezetnek, feltéve, hogy az érintett hatóság vagy szervezet végez ellenőrzéseket az előállító harmadik országban, vagy egy, az (5) bekezdéssel összhangban jóváhagyott ellenőrző szervezetnek.

3. Harmadik országból behozott terméket akkor is forgalomba lehet hozni ökológiai jelöléssel a Közösség piacán, ha:

   a) a terméket a Közösségben folyó ökológiai termelésre alkalmazott termelési szabványokkal egyenértékű szabványok szerint, vagy a *Codex Alimentarius* iránymutatásokban meghatározott, nemzetközileg elismert szabványoknak megfelelően állították elő;

   b) a termelő olyan ellenőrzési intézkedések alanya, amelyek egyenértékűek a közösségi ellenőrzési rendszerrel, vagy amelyek megfelelnek a *Codex Alimentarius* iránymutatásainak;

   c) a harmadik ország gazdasági szereplője, amely ökológiai jelöléssel kívánja termékeit a Közösség piacán forgalmazni e bekezdés feltételei szerint, alávetette tevékenységeit egy, a (4) bekezdés szerint elismert ellenőrzési rendszernek vagy egy, az (5) bekezdés szerint elismert ellenőrző szervezetnek;

   d) a termék tanúsítvánnyal rendelkezik, amelyet egy harmadik ország (4) bekezdés szerint elismert illetékes hatósága vagy ellenőrző szervezetei, vagy az

(5) bekezdés szerint elismert ellenőrző szervezet bocsátott ki, és amely igazolja, hogy a termék megfelel az e bekezdésben meghatározott feltételeknek.

4. A Bizottság a 31. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban elismeri azokat a harmadik országokat, amelyeknek termelési szabványai és ellenőrzési rendszerei egyenértékűek a Közösségben alkalmazottakkal, vagy összhangban vannak a *Codex Alimentarius* iránymutatásokban meghatározott, nemzetközileg elfogadott szabványokkal, és egy jegyzéket állít össze ezen országokról.

Az elismerés iránti kérelmek elbírálása során a Bizottság felkéri a harmadik országot, hogy minden szükséges tájékoztatást adjon meg. A Bizottság szakértőket bízhat meg azzal a feladattal, hogy a helyszínen vizsgálják meg az érintett harmadik ország termelési szabályait és ellenőrzési rendszerét.

5. Olyan harmadik országból importált termékek esetében, amely nem elismert a (4) bekezdés szerint, és amelyben a gazdasági szereplő nem értesítette az V. címben említett illetékes hatóságot vagy ellenőrző szervezetet a tevékenységeiről, a Bizottság a 31. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhagban ellenőrző szervezeteket ismer el, amelyek jogosultak a harmadik országban ellenőrzések elvégzésére és tanúsítványok kiadására a (3) bekezdés céljából, és egy jegyzéket állít össze ezen ellenőrző szervezetekről.

A Bizottság megvizsgál minden elismerés iránti kérelmet, amelyet egy harmadik ország állami vagy magánkézben lévő ellenőrző szervezete nyújtott be.

Az elismerés iránti kérelmek elbírálása során a Bizottság felkéri az ellenőrző szervezetet, hogy minden szükséges tájékoztatást adjon meg. A Bizottság szakértőket bízhat meg azzal a feladattal, hogy a helyszínen vizsgálják meg az érintett ellenőrző szervezet által a harmadik országban végrehajtott termelési szabályokat és ellenőrzési tevékenységeket.

VII. CÍM
ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

28. cikk
Ökológiai termékek szabad mozgása

A tagállamok a termelési móddal, a címkézéssel, illetve a termelési mód bemutatásával kapcsolatos okokból nem tilthatják és nem korlátozhatják az e rendelet előírásainak megfelelő ökológiai termékek forgalmazását.

29. cikk
A Bizottság tájékoztatása

A tagállamok évente eljuttatják a következő információkat a Bizottsághoz:

a) az illetékes hatóságok neve és címe;

b) az ellenőrző szervezetek jegyzéke és kódszáma, valamint szükség szerint a szabványoknak való megfelelést igazoló jeleik.

30. cikk
Statisztikai információ

A tagállamok továbbítják a Bizottság felé az e rendelet végrehajtásához és nyomonkövetéséhez szükséges statisztikai információt. Ezt a statisztikai információt a közösségi statisztikai program keretében kell meghatározni.

31. cikk
Ökológiai termeléssel foglalkozó irányítóbizottság

1. A Bizottságot segíti az ökológiai termeléssel foglalkozó irányítóbizottság (a továbbiakban: bizottság).

2. Ha e bekezdésre hivatkoznak, az 1999/468/EK határozat[19] 4. és 7. cikkét kell alkalmazni.

3. Az 1999/468/EK határozat 4. cikkének (3) bekezdésében meghatározott időtartam három hónap.

4. A bizottság elfogadja eljárási szabályzatát.

32. cikk
Végrehajtási szabályok

A Bizottság a 31. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban, és a II. címben megállapított célkitűzések és elvek szerint e rendelet alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat állapít meg. Ezek közé tartoznak különösen a következők:

a) a III. címben meghatározott termelési szabályokra vonatkozó részletes szabályok, különös tekintettel a gazdálkodók és más, ökológiai termékeket előállítók által betartandó specifikus követelményekre és feltételekre;

b) a IV. címben meghatározott címkézési szabályokra vonatkozó részletes szabályok;

c) az V. címben megállapított ellenőrzési rendszerre vonatkozó részletes szabályok, különös tekintettel a feladatok magánkézben lévő ellenőrző szervezetekre történő átruházásának specifikus kritériumaira és az ilyen szervezetek jóváhagyásának feltételeire;

d) a VI. címben megállapított, harmadik országokból történő import szabályaira vonatkozó részletes szabályok, különös tekintettel a harmadik országok és ellenőrző szervezetek 27. cikk szerinti elismerésével kapcsolatos feltételekre és követendő eljárásokra, beleértve az elismert harmadik országok és ellenőrző szervezetek jegyzékének közzétételét, valamint tekintettel a 27. cikk (3) bekezdésének d) pontjában említett tanúsítványra.

[19] HL L 340., 1976.12.9., 25. o.

33. cikk

A 2092/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezése

1. A 2092/91/EGK rendelet 2009. január 1-jétől kezdődően hatályát veszti.

2. A hatályon kívül helyezett 2092/91/EGK rendeletre való hivatkozást az e rendeletre való hivatkozásként kell értelmezni.

34. cikk

Átmeneti intézkedések

A 2092/91/EGK rendelet által megállapított szabályokról az e rendeletre való áttérés megkönnyítése érdekében intézkedések fogadhatók el a 31. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban.

35. cikk

Hatályba lépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő hetedik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2009. január 1-től kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, (…)-án/-én.

a Tanács részéről
az elnök

I. MELLÉKLET

A 17. cikk (1) bekezdésében említett kifejezések

– ES: ecológico,

– CS: ekologické,

– DA: økologisk,

– DE: ökologisch, biologisch,

– ET: mahe, ökoloogiline,

– EL: βιολογικό,

– EN: organic,

– FR: biologique,

– GA: orgánach,

– IT: biologico,

– LV: bioloģiskā,

– LT: ekologiškas,

– HU: ökológiai,

– MT: organiku,

– NL: biologisch,

– PL: ekologiczne,

– PT: biológico,

– SK: ekologické,

– SL: ekološki,

– FI: luonnonmukainen,

– SV: ekologisk.

II. MELLÉKLET

A 18. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett jelölések

– UE-ECOLÓGICO,

– EU-EKOLOGICKÉ,

– EU-ØKOLOGISK,

– EU-ÖKOLOGISCH,

– EL-MAHE,

– EL-ÖKOLOOGILINE,

– ΕΕ-ΒΙΟΛΟΓΙΚΌ,

– EU-ORGANIC,

– UE-BIOLOGIQUE,

– AE-ORGÁNACH,

– UE-BIOLOGICO,

– ES-BIOLOĢISKĀ,

– ES-EKOLOGIŠKAS,

– EU-ÖKOLÓGIAI,

– EU-ORGANIKU,

– EU-BIOLOGISCH,

– UE-EKOLOGICZNE

– EU-EKOLOGICKE,

– EU-EKOLOSKI,

– EU-LUONNONMUKAINEN,

– EU-EKOLOGISK.

2005/0279 (CNS)

Javaslat

A TANÁCS RENDELETE

a mezőgazdasági termékek ökológiai termeléséről, valamint a mezőgazdasági termékeken és élelmiszereken erre utaló jelölésekről szóló 2092/91/EGK rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 37. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére[20],

mivel:

(1) Mivel az egyszerűsítés és a globális koherencia céljából konkrét intézkedések alapján előre kell hozni a bioélemiszerekre és biogazdálkodásra vonatkozó európai cselekvési terv[21] végrehajtását, a 2092/91/EGK tanácsi rendelet[22] [2009. január 1-jén] hatályát veszti és helyébe az ökológiai termelésről és az ökológiai termékek címkézéséről szóló […-i] …/2006/EK tanácsi rendelet[23] lép.

(2) A …/2006/EK rendelet által létrehozott, a harmadik országokból származó ökológiai termékek behozatalára vonatkozó új rendszer szerint a Közösségbe behozott ökológiai termékek esetében engedélyezni kell, hogy ökológiai címkével kerüljenek forgalomba a Közösség piacán, ha a termékeket olyan termelési szabályoknak és ellenőrzési rendszereknek megfelelően állították elő, amelyek összhangban vannak vagy egyenértékűek a közösségi jogszabályokkal.

(3) E célból el kell ismerni azokat a harmadik országokat, amelyek termelési szabványai és ellenőrzési rendszerei egyenértékűek a Közösségben alkalmazottakkal, és egy jegyzéket kell közzétenni róluk. Szintén el kell ismerni és jegyzékbe kell venni azokat az ellenőrző szervezeteket, amelyek jogosultak ellenőrzések elvégzésére az elismert harmadik országok jegyzékében nem szereplő országokban. A harmadik országok gazdasági szereplőinek, amelyek termelése közvetlenül megfelel a közösségi szabályoknak, engedélyezni kell, hogy alávessék tevékenységeiket a tagállamok által kijelölt illetékes hatóságoknak és ellenőrző szervezeteknek.

---

20 HL C …, …, … o.
21 COM(2004) 415 végleges.
22 HL L 198., 1991.7.22., 1. o. A legutóbb a … módosított rendelet.
23 HL L …, 2006...., …. o.

(4) A 2092/91/EGK rendelet 11. cikkének (6) bekezdése rendelkezik a tagállamok azon lehetőségéről, hogy egyedi termékekre vonatkozó behozatali engedélyeket adjanak ki 2006. december 31-ig, bizonyos feltételek mellett. Ezért helyénvaló az említett cikk módosítása, hogy ettől a dátumtól a jelenlegi behozatali rendszer helyébe az új lépjen.

(5) Ezért az új behozatali rendszert 2007. január 1-jétől kellene alkalmazni. Így azonban kevés idő maradna a végrehajtására, különösen az elismert harmadik országok jegyzékében nem szereplő országokban ellenőrzés végrehajtására alkalmas ellenőrző szervezetek elismerésére vonatkozóan. A nemzetközi kereskedelem megzavarásának elkerülése érdekében szükségesnek látszik, hogy meghosszabbítsák a tagállamok lehetőségét egyedi termékekre vonatkozó behozatali engedélyek kiadására, amíg az új behozatali rendszer működéséhez szükséges intézkedések meg nem történnek.

(6) A 2092/91/EGK rendeletet ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 2092/91/EGK rendelet a következőképpen módosul:

1) A 10. cikk (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a 9. cikkben említett ellenőrzési rendszer, vagy a 11. cikk (3) és (6) bekezdése alapján behozott termékek esetében egyenértékű intézkedések alanyai voltak;”

2) A 11. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„11. cikk

1. Valamely harmadik országból importált terméket forgalomba lehet hozni a Közösség piacán ökológiai jelöléssel, ha megfelel az e rendeletben megállapított termelési szabályoknak.

2. Egy harmadik ország gazdasági szereplője, amely ökológiai jelöléssel kívánja termékeit a Közösség piacán forgalmazni, az (1) bekezdés szerint tevékenységeit aláveti a 9. cikkben említett valamely ellenőrző hatóságnak vagy ellenőrző szervezetnek, feltéve, hogy az érintett hatóság vagy szervezet végez ellenőrzéseket az előállító harmadik országban, vagy egy, az e cikk (5) bekezdésével összhangban jóváhagyott ellenőrző szervezetnek.

3. Harmadik országból behozott terméket akkor is forgalomba lehet hozni ökológiai jelöléssel a Közösség piacán, ha:

a) a terméket a Közösségben folyó ökológiai termelésre alkalmazott termelési szabványokkal egyenértékű szabványok szerint, vagy a *Codex Alimentarius* iránymutatásokban meghatározott, nemzetközileg elismert szabványoknak megfelelően állították elő;

b) a termelő olyan ellenőrzési intézkedések alanya, amelyek egyenértékűek a közösségi ellenőrzési rendszerrel, vagy amelyek megfelelnek a *Codex Alimentarius* iránymutatásainak;

c) a harmadik ország gazdasági szereplője, amely ökológiai jelöléssel kívánja termékeit a Közösség piacán forgalmazni e bekezdés feltételei szerint, alávetette tevékenységeit egy, a (4) bekezdés szerint elismert ellenőrzési rendszernek vagy egy, az (5) bekezdés szerint elismert ellenőrző szervezetnek;

d) a termék tanúsítvánnyal rendelkezik, amelyet egy harmadik ország (4) bekezdés szerint elismert illetékes hatóságai vagy ellenőrző szervezetei, vagy az (5) bekezdés szerint elismert ellenőrző szervezet bocsátott ki, és amely igazolja, hogy a termék megfelel az e bekezdésben meghatározott feltételeknek.

4. A Bizottság a 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban elismeri azokat a harmadik országokat, amelyeknek termelési szabványai és ellenőrzési rendszerei egyenértékűek a Közösségben alkalmazottakkal, vagy összhangban vannak a *Codex Alimentarius* iránymutatásokban meghatározott, nemzetközileg elismert szabványokkal, és közzétesz egy jegyzéket ezen országokról.

Az elismerés iránti kérelmek elbírálása során a Bizottság felkéri a harmadik országot, hogy minden szükséges tájékoztatást adjon meg. A Bizottság szakértőket bízhat meg azzal a feladattal, hogy a helyszínen vizsgálják meg az érintett harmadik ország termelési szabályait és ellenőrzési rendszerét.

5. Olyan harmadik országból importált termékek esetében, amely nem elismert a (4) bekezdés szerint, és amelyben a gazdasági szereplő nem vetette alá tevékenységeit a 9. cikkben említett ellenőrző hatóságnak vagy ellenőrző szervezetnek, a Bizottság a 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban ellenőrző szervezeteket ismer el, amelyek jogosultak a harmadik országban ellenőrzések elvégzésére és tanúsítványok kiadására az e cikk a (2) vagy (3) bekezdése céljából, és egy jegyzéket tesz közzé ezen ellenőrző szervezetekről.

A Bizottság megvizsgál minden elismerés iránti kérelmet, amelyet egy harmadik ország állami vagy magánkézben lévő ellenőrző szervezete nyújtott be.

Az elismerés iránti kérelmek elbírálása során a Bizottság felkéri az ellenőrző szervezetet, hogy minden szükséges tájékoztatást adjon meg. A Bizottság szakértőket bízhat meg azzal a feladattal, hogy a helyszínen vizsgálják meg az érintett ellenőrző szervezet által a harmadik országban végrehajtott termelési szabályokat és ellenőrzési tevékenységeket.

6. Az (5) bekezdés alapján elismert ellenőrző szervezetek első jegyzékének közzétételétől számított hat hónappal véget érő időszakra egy tagállam illetékes hatósága engedélyezheti az adott tagállam importőrei számára, hogy olyan harmadik országokból behozott termékeket forgalmazzanak, amelyek nem szerepelnek a (4) bekezdésben említett jegyzékben, feltéve, hogy az importőr elegendő bizonyítékot szolgáltat arra, hogy a (3) bekezdés a) és b) pontjában említett feltételek teljesülnek. Amennyiben ezek a feltételek már nem teljesülnek, az engedélyt azonnal vissza kell vonni.

A behozott terméket kísérnie kell egy, az engedélyező tagállam illetékes hatósága vagy az (5) bekezdéssel összhangban elismert ellenőrző szervezet által kibocsátott tanúsítványnak, amely igazolja, hogy a termék eleget tesz az ebben a bekezdésben meghatározott feltételeknek.

Minden tagállam tájékoztatja a többi tagállamot és a Bizottságot minden egyes, e bekezdés szerint kiadott engedélyről, beleértve az érintett termelési szabványokra és ellenőrzési rendszerekre vonatkozó információt.

Valamely tagállam kérésére vagy a Bizottság kezdeményezésére az e bekezdés szerint kiadott engedélyt meg kell vizsgálnia a 14. cikkben szereplő bizottságnak. Ha a vizsgálatból kiderül, hogy az e cikk (3) bekezdésének a) és b) pontjában említett feltételek nem teljesülnek, a Bizottság felkéri az engedélyt kiadó tagállamot, hogy vonja azt vissza.

7. A Bizottság a 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban részletes szabályokat fogadhat el e cikk alkalmazására, különös tekintettel:

a) a harmadik országok és ellenőrző szervezetek elismerésére vonatkozó kritériumokra és eljárásokra, e cikk (4) és (5) bekezdése szerint, beleértve az elismert harmadik országok és ellenőrző szervezetek jegyzékeinek közzétételét,

b) az e cikk (3) bekezdésének d) pontjában és (6) bekezdésében említett tanúsítványra.”

3) A 16. cikk (3) bekezdésének második albekezdését el kell hagyni.

4) A III. melléklet C. szakasza e rendelet mellékletének megfelelően módosul.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő hetedik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2007. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, (…)-án/-én.

a Tanács részéről
az elnök

MELLÉKLET

A 2092/91/EGK rendelet III. melléklete különös rendelkezéseinek C. szakasza a következőképpen módosul:

1) Az első bekezdés második francia bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

"– „első címzett": az a természetes vagy jogi személy, aki, illetve amely részére a szállítmányt leszállítják, és aki, illetve amely további feldolgozás és/vagy forgalmazás céljából a szállítmányt átveszi."

2) Az 5. pontban az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az ellenőrző szervezet vagy hatóság ellenőrzi a C. szakasz 2. pontjában említett készlet- és számviteli nyilvántartásokat, valamint a 11. cikk (3) bekezdésének d) pontjában vagy (6) bekezdésében említett tanúsítványt."